

ΑΣΜΑ
ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΑ ΤΟΙΣ ΠΑΣΙ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΑΣΜΑ

Α

- 1 1 A Ἡ ἀδελφή ἡμῶν μικρὰ
καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει·
2 τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν
ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἂν λαληθῇ ἐν αὐτῇ;
3 εἰ τεῖχος ἐστίν,
οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς,
4 καὶ εἰ θύρα ἐστί,
διαγρᾶψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα κεδρίνην.
5 N Ἐγὼ τεῖχος
καὶ οἱ μαστοὶ μου ὡς πύργοι.
6 ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν
ὡς εὐρίσκουσα εἰρήνην.
7 οἱ υἱοὶ τῆς μητρὸς μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί,
ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν.
8 ὁ ἀμπελῶν ὁ ἐμὸς ἐνώπιόν μου,
τὸν ἀμπελῶνα τὸν ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα.
9 ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ Σαλωμῶν ἐν Βεελαμών·
ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν.
10 ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ
χιλίους καὶ διακοσίους ἀργυρίου·
11 οἱ χίλιοι τῷ Σαλωμῶν
καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

Β

- 2 1 N Ὁ καθήμενος ἐν κήποις,
ἑταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου,
ἀκούτισόν μοι.
2 φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων τοῦ στόματος αὐτοῦ.
3 Σ Ὅτι ἀγαθοὶ οἱ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἶνον
καὶ ἡ ὄσμῃ τῶν μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα.
4 N Μύρον ἐκκενωθὲν τὸ ὄνομά σου·
διὰ τοῦτο αἱ νεάνιδες ἠγάπησάν σε, εἴλκυσάν σε.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΑΣΜΑ

A

- 1 1 A Ἡ ἀδερφή μας εἶναι μικρὴ
καὶ βυζιά δὲν ἔχει
- 2 τί θὰ τὴν κάνουμε τὴν ἀδερφή μας
τὴν ἡμέρα ποὺ θ' ἀρχίσουν νὰ τῆς λέν ἐρωτόλογα;
- 3 ἂν τὴ λογαριάσης γιὰ κάστρο,
νὰ κτίσουμ' ἐπάνω τῆς ἐπάλξεις ἀσημένιες,
- 4 ἂν τὴ λογαριάσης γιὰ πόρτα,
νὰ τῆς κάνουμε οὐγία μὲ κέδρινη σανίδα.
- 5 N Νᾶμαι λοιπὸν ποὺ ἔγινα κάστρο
καὶ τὰ βυζιά μου ὀλόκληροι πύργοι.
- 6 ἐγὼ μπροστὰ στὰ μάτια τους
παρίστανα τὴν ἥσυχη κι ἀδιάφορη.
- 7 οἱ γιοὶ τῆς μάννας μου μὲ μάλλωσαν,
μὲ ἔβαλαν φυλάκισσα στὸν ἀμπελῶνα.
- 8 τὸν ἀμπελῶνα μου τὸν ἔχω μπροστὰ μου,
τὸν ἀμπελῶνα μου καθόλου δὲν τὸν φύλαξα.
- 9 ὁ Σαλωμῶν ἔχει στὴ Βεελαμῶν ἕναν ἀμπελῶνα
ἔδωσε τὸν ἀμπελῶνα του στοὺς καλλιεργητάς.
- 10 ὁ κάθε ἄντρας βγάζει τὴ σοδειὰ ποὺ βγάζει,
χίλιους διακόσιους σίκλους ἀσημένιους
- 11 οἱ χίλιοι πηγαίνουν στὸ Σαλωμῶν
καὶ οἱ διακόσιοι σ' ἐκείνους ποὺ φροντίζουν τὴ σοδειὰ του.

B

- 2 1 N Ἐ ἐσὺ ποὺ κάθεσαι στοὺς κήπους,
ποὺ οἱ ἀκόλουθοί σου προσέχουν στὸ πρόσταγμά σου,
μίλα μου νὰ σ' ἀκούσω.
- 2 φίλα με μὲ τὰ φιλιὰ τοῦ στόματός σου.
- 3 Σ Ναι, γιὰ τὴν βυζιά σου εἶναι ἀπὸ τὸ κρασί καλλίτερα
καὶ τοῦ κορμιοῦ σου ἢ ὁσμὴ πάνω ἀπ' ὅλα τ' ἀρώματα.
- 4 N Μύρο χυμένο ὀλόγυρα εἶναι τὸ ὄνομά σου
γι' αὐτὸ τὰ κορίτσια σ' ἀγαποῦν, σὲ παίρνουν ἀπὸ πίσω.

- 5 Σ Ὅπισω σου εἰς τὴν ὁσμὴν τῶν μύρων σου δραμοῦμεν.
 6 Ν Εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ.
 7 Σ Ἄγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί·
 ἀγαπήσωμεν τοὺς μαστοὺς σου ὑπὲρ τὸν οἶνον·
 εὐθύτης ἠγάπησέ σε.
 8 Ν Φύγε, ἀδελφιδέ μου, καὶ ὁμοιώθητι τῷ δόρκωνι
 ἢ τῷ νεβροῦ τῶν ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη τῶν Ἀρωμάτων.

Γ

- 3 1 Ν Μέλαινά εἰμι καὶ καλή, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ,
 ὡς τὰ σκηνώματα Κηδάρ, ὡς αἱ δέσσεις τοῦ Σαλωμών.
 2 μὴ βλέψητέ με, ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελανομένη,
 ὅτι παρέβλαψέ με ὁ ἥλιος.
 3 Ἀπάγγειλόν μοι, ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου·
 ποῦ ποιμαίνεις; ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ;
 4 μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη
 ἐπ' ἀγέλαις τῶν ἐταίρων σου.
 5 Σ Ἐὰν μὴ γνῶς σεαυτὴν, ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν,
 ἔξελθε σὺ ἐν πτέρυγαις τῶν ποιμνίων,
 6 καὶ ποιμαίνε τὰς ἐρίφους σου
 ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων.
 7 τῇ ἵππῳ μου ἐν ἄρμασι φαραὼ
 ὁμοίωσά σε, ἢ πλησίον μου.
 8 τί ὠραιώθησαν αἱ σιαγόνες σου ὡς τρυγόνος!
 ὁ τράχηλός σου ὡς ὀρμίσκοι!
 9 ὁμοιώματα χρυσοῦ ποιήσομέν σοι
 μετὰ στιγμάτων ἀργυρίου.
 10 Ν Ἔως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἀνακλίσει αὐτοῦ,
 τὸ νάρδος μου ἔδωκε τὴν ὁσμὴν αὐτοῦ.
 11 ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ὁ ἀδελφιδός μου ἐμοί,
 ἀνά μέσον τῶν μαστῶν μου αὐλισθήσεται.
 12 βότρως τῆς κύπρου ὁ ἀδελφιδός μου ἐμοί
 ἐν ἀμπελῶσιν Ἐγγαδί.

Δ

- 4 1 Σ Ἴδου εἶ καλή, ἢ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή·
 οἱ ὀφθαλμοί σου περιστεραὶ <ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου>.
 2 Ν Ἴδου εἶ καλός, ὁ ἀδελφιδός μου, καὶ γε ὠραῖος·
 πρὸς τῇ κλίνῃ ἡμῶν σύσκιος.

- 5 Σ Τρέχω ἀπὸ πίσω σου ἐγὼ στ' ἄρωμα τοῦ κορμιοῦ σου.
 6 Ν Ὁ βασιλιᾶς μὲ ἔβαλε μὲς στὴν κρεβατοκάμαρά του.
 7 Σ Σὲ χαίρομαι καὶ σὲ ἀπολαμβάνω
 λαχταρῶ τὰ βυζιά σου παραπάνω ἀπὸ τὸ κρασί·
 εἶσαι σκέτη ἀπόλαυσι.
 8 Ν Ὅρμα, ἀγαπημένε μου, καὶ κάλπαζε σὰν τὸ ζάρακαδο
 ἢ σὰν τὸν ἔλαφο ἐπάνω στὰ Βουνὰ τῶν Ἀρωμάτων.
-

Γ

- 3 1 Ν Εἶμαι μαύρη ἀλλ' ὁμορφη, κορίτσια τῆς Ἱερουσαλήμ,
 σὰν τὰ τσαντίρια τῆς Κηδάρ, σὰν τὶς ἀυλαῖες τοῦ Σαλωμών.
 2 μὴ μὲ βλέπετε ποὺ εἶμαι μαυρισμένη,
 εἶναι ποὺ μ' ἔκαψε ὁ ἥλιος.
 3 Πές μου ἐσύ, ποὺ σ' ἀγαπάει ἡ ψυχὴ μου,
 ποῦ βόσκεις; ποῦ σταλίζεις τὸ μεσημέρι;
 4 γιὰ νὰ μὴ φανῶ σὰν πόρνη τοῦ δρόμου καλυμμένη
 στὰ κοπάδια τῶν συντρόφων σου.
 5 Σ Ἄν δὲν τὸ κρίνης ἀταίριαστο γιὰ σένα, ὁμορφη κοπέλλα,
 ἔβγα ἐσὺ καὶ πᾶρε καταπόδι τὰ κοπάδια,
 6 καὶ βόσκει τὶς γίδες σου
 δίπλα στῶν βοσκῶν τὶς καλύβες.
 7 Μὲ τὴ φοράδα μου στὸ ἄρμα μου τὸ φαραωνικὸ
 σὲ παρομοιάζω, ταίρι μου.
 8 τί ὁμορφα ποῦναι τὰ μάγουλά σου! σὰν τῆς τρυγόνας·
 ὁ λαιμός σου σὰ λαιμαριά μὲ χάντρες φιλντισένιες.
 9 σκουλαρίκια θὰ σοῦ κάνω ἀπὸ χρυσάφι
 μὲ βούλες ἀπὸ ἀσήμι.
 10 Ν ὄσπιν ὥρα ὁ βασιλιᾶς εἶναι στὸ κρεβάτι του,
 τὸ νάρδος μου δίνει τὴ μοσχοβολία του.
 11 στηθόδεσμος τῆς στακτῆς μοῦ γίνετ' ὁ ἀγαπημένος μου,
 πλαγιάζει στὰ βυζιά μου ἀνάμεσα.
 12 ὁ ἀγαπημένος μου στὴν ἀγκαλιά μου γίνετ' ἀνθοστάφυλο
 στῆς Ἐγγαδι τοὺς ἀμπελῶνες.

Δ

- 4 1 Σ Τί ὁμορφη ποὺ εἶσαι, ταίρι μου, τί ὁμορφη ποὺ εἶσαι!
 τὰ μάτια σου περιστέρια < ἔξω ἀπὸ τὴν καλύπτρα σου > .
 2 Ν Τί ὁμορφος ποὺ εἶσαι, ἀγαπημένε μου, καὶ στὸν καιρὸ σου βέβαια!
 τὸ κρεβάτι μου τὸ σκεπάζεις μὲ τὸν ἴσκιο σου.

- 3 Σ Αἱ δοκοὶ τῶν οἴκων ἡμῶν κέδροι,
τὰ φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι.
- 4 Ν Ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου,
κρίνον τῶν κοιλάδων.
- 5 Σ Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν
οὕτως ἡ πλησίον μου ἀνά μέσον τῶν θυγατέρων.
- 6 Ν Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ
οὕτως ὁ ἀδελφιδός μου ἀνά μέσον τῶν υἱῶν.
7 ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα,
καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν τῷ λάρυγγί μου.
8 εἰσαγάγετέ με εἰς τὸν οἶκον τοῦ οἴνου,
τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην·
9 στηριξατέ με ἐν μύροισι, στοιβάσατέ με ἐν μήλοις,
ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.
10 ἢ εὐὸνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου,
καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με.

E

- 5 1 Σ Ὁρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ,
ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ,
2 ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην,
ἕως ἂν θελήσῃ.
- 3 Ν Φωνὴ τοῦ ἀδελφιδοῦ μου! ἰδοὺ οὗτος ἦκει
πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς.
4 ὁμοίός ἐστιν ὁ ἀδελφιδός μου τῷ δόρκωνι
ἢ τῷ νεβρῶ τῶν ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βεθὴλ.
- 5 Σ Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνα,
καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσιν.
- 6 Ν ἀδελφιδός μου ἐμοὶ κἀγὼ αὐτῶ,
ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.
7 Ἔως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα
καὶ κινήσῃ αἱ σκιαί,
8 ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σύ, ἀδελφιδέ μου, τῷ δόρκωνι
ἢ τῷ νεβρῶ τῶν ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη τῶν Κοιλωμάτων.

Y

- 6 1 Ν Ἴδοὺ οὗτος ἔστηκεν ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν
παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων.
2 ἀποκρίνεται ὁ ἀδελφιδός μου καὶ λέγει μοι·

- 3 Σ Τὰ δοκάρια τοῦ οἴκου μου κέδροι,
οἱ γκριντιές μου κυπαρίσσια.
- 4 Ν Εἶμαι ἓνα λουλούδι τοῦ κάμπου,
ἓνα τῶν κοιλάδων ἀνθολούλουδο.
- 5 Σ Σὰν τὸ λουλούδι ἀνάμεσα στ' ἀγκάθια
ἔτσι εἶναι τὸ ταῖρι μου ἀνάμεσα στὰ κορίτσια.
- 6 Ν Σὰν τὸ κυδωνόδεντρο ἀνάμεσα στοῦ περιβολιοῦ τὰ δέντρα
ἔτσι εἶναι ὁ ἀγαπημένος μου ἀνάμεσα στὰ παλληκάρια.
- 7 στὸν ἴσκιό του λαχτάρησα καὶ κάθισα
καὶ ὁ καρπὸς του στὸ στόμα μου γλυκός.
- 8 βάλτε με μέσα στὸ σπίτι ποὺ πίνουν κρασί,
νώστε με ὅτι εἶμαι μεθυσμένη ἀπὸ ἀγάπη.
- 9 βάλτε με νὰ πλαγιάσω στὰ μύρα, νὰ πλαγιάσω ἐπάνω στοῦ κυ-
δωνιοῦ τὸ ἄρωμα,
γιατὶ εἶμαι λαβωμένη ἀπὸ ἀγάπη.
- 10 τ' ἀριστερό του χέρι κάτω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου,
καὶ μὲ τὸ δεξιὸ του μ' ἀγκαλιάζει.

Ε

- 5 1 Σ Σᾶς ἐξορκίζω, κορίτσια τῆς Ἱερουσαλήμ,
στὰ βότανα καὶ στ' ἀγρίμια τῆς ὑπαίθρου,
2 μὴν ξυπνήστε καὶ σηκώστε τὴν ἀγάπη μου,
μέχρι ποὺ τῆς ἀρέσει.
- 3 Ν Ἡ φωνὴ τοῦ ἀγαπημένου μου! νᾶτος ἔρχεται,
πηδώντας ἐπάνω στὰ βουνά, καλπάζοντας ἐπάνω στοὺς λόφους.
- 4 σὰν τὸ ζάγκαδο κάνει ὁ ἀγαπημένος μου
ἢ σὰν τὸν ἔλαφο ἐπάνω στὰ βουνὰ τῆς Βεθὴλ.
- 5 Σ Πιάστε μου τ' ἀλεπουδάκια ποὺ χαλοῦν τὸν ἀμπελῶνα,
γιατὶ οἱ κληματαριές μου εἶναι πάνω στὸ λουλούδιασμά τους.
- 6 Ν Ὁ ἀγαπημένος μου στὴν ἀγκαλιά μου κι ἐγὼ στὴν ἀγκαλιά του,
ὁ βοσκὸς ποὺ βόσκει μέσα στ' ἀγριολούλουδα.
- 7 Μέχρι νὰ ἐξαντληθῇ ἡ μέρα
καὶ νὰ σβήσουν οἱ σκιές,
8 γύρνα κατὰ δῶ καὶ κάνε σύ, ἀγαπημένε μου, σὰν τὸ ζάγκαδο
ἢ σὰν τὸν ἔλαφο ἐπάνω στὰ Βουνὰ μὲ τὴν Κοιλάδα.

Υ

- 6 1 Ν Νᾶτος! στέκεται πίσω ἀπὸ τὸν τοῖχο μου,
σκύβει νὰ δῆ ἀπὸ τὰ παράθυρα, νὰ δῆ μέσ' ἀπὸ τὸ δικτυωτό.
- 2 φωνάζει ὁ ἀγαπημένος μου καὶ μοῦ λέει·

- 3 Σ Ἄνάστα, ἐλθέ, ἡ πλησίον μου,
καλή μου, περιστερά μου·
- 4 ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμῶν παρήλθεν,
ὁ ὑετὸς ἀπήλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῶ.
- 5 τὰ ἄνθη ὤφθη ἐν τῇ γῆ,
καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακε.
- 6 φωνὴ τοῦ τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῆ ἡμῶν.
ἡ συκὴ ἐξήνεγκε τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς.
- 7 αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὀσμὴν.
8 ἀνάστα, ἐλθέ, ἡ πλησίον μου,
καλή μου, περιστερά μου,
- 9 δεῦρο σεαυτῆ, περιστερά μου, ἐν σκέπη τῆς πέτρας
ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος.
- 11 δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου
καὶ ἀκούτισόν μοι τὴν φωνὴν σου·
- 12 ὅτι ἡ φωνὴ σου ἠδεῖα
καὶ ἡ ὄψις σου ὠραία.

Z

- 7 1 Ν Ἐπὶ τὴν κοίτην μου ἐν νυξίν ἐζήτησα
ὄν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου.
- 2 ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν,
ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου.
- 3 ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει,
ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις,
- 4 καὶ ζητήσω ὄν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου.
5 ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν,
ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου.
- 6 εὔρόν με οἱ τηροῦντες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει.
7 Ἐμὴ ὄν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου εἶδετε·
- 8 ὡς μικρὸν ὅτε παρήλθον ἀπ' αὐτῶν,
ἕως οὗ εὔρον ὄν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου.
- 9 ἐκράτησα αὐτόν καὶ οὐκ ἀφήκα αὐτόν,
10 ἕως οὗ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς μου
καὶ εἰς τὸ ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με.

H

- 8 1 Σ Ὠρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ,
ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ,
- 2 ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην,
ἕως ἂν θελήσῃ.

- 3 Σ Σήκω, ἔλα, ταίρι μου,
καλή μου, περιστέρα μου'
4 γιατί νά! ὁ χειμῶνας πέρασε,
ἡ βροχὴ ἔφυγε, ἀποτραβήχτηκε.
5 τὰ λουλούδια φάνηκαν στὴ γῆ,
ὁ καιρὸς τοῦ θέρους ἔφτασε.
6 ἡ φωνὴ τοῦ τρυγόνου ἀκούστηκε στὴ χώρα μας.
7 ἡ συνιὰ ἔβγαλε τὰ συνάκια της.
8 οἱ κληματαριῆς λουλουδιάζουν, μοσχοβόλησαν.
9 σήκω, ἔλα, ταίρι μου,
καλή μου, περιστέρα μου'
10 ἔλα, περιστέρα μου, στὴ φωλιά τοῦ βράχου,
δίπλα στὸ κάστρο.
11 δείξε μου τὴν ὄψι σου,
καὶ δός μου ν' ἀκούσω τὴ φωνή σου'
12 γιατί ἡ φωνή σου εἶναι γλυκειά,
καὶ ἡ ὄψι σου στὸν καιρὸ της.

Z

- 7 1 Ν Ἐπάνω στὸ κρεβάτι μου τὶς νύχτες ἀναζητῶ
ἐκεῖνον ποὺ ἀγαπάει ἡ ψυχὴ μου'
2 τὸν ἀναζητῶ καὶ δὲν τὸν βρίσκω,
τὸν φωνάζω καὶ δὲν μ' ἀκούει.
3 θὰ σηκωθῶ λοιπὸν καὶ θὰ γυροφέρω τὴν πόλι,
στὶς ἀγορὲς καὶ στὶς πλατεῖες,
4 καὶ θ' ἀναζητήσω ἐκεῖνον ποὺ ἀγαπάει ἡ ψυχὴ μου.
5 τὸν ἀναζήτησα καὶ δὲν τὸν βρῆκα,
τὸν φώναξα καὶ δὲν μὲ ἄκουσε.
6 μὲ βρίσκουν οἱ φύλακες ποὺ περιπολοῦν στὴν πόλι.
7 Μὴν εἶδατε ἐκεῖνον ποὺ ἀγαπάει ἡ ψυχὴ μου;
8 μόλις ξεμάκρυνα λίγο ἀπὸ κοντὰ τους,
νά καὶ βρῆκα ἐκεῖνον ποὺ ἀγαπάει ἡ ψυχὴ μου.
9 τὸν γράψωσα καὶ δὲν τὸν ἄφησα,
10 μέχρι ποὺ τὸν ἔβαλα μέσα στὸ σπῆτι τῆς μάνας μου
καὶ στὴν κρεβατοκάμαρα ἐκείνης ποὺ μ' ἐγκυμόνησε.

H

- 8 1 Σ Σὰς ἐξορκίζω, κορίτσια τῆς Ἱερουσαλήμ,
στά βότανα καὶ στ' ἀγρίμιμα τῆς ὑπαίθρου,
2 μὴν ξυπνήστε καὶ σηκώστε τὴν ἀγάπη μου,
μέχρι ποὺ τῆς ἀρέσει.

- 3 X 'Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου
ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμαμένη σμόρναν καὶ λίβανον
ἀπὸ πάντων τῶν κονιορτῶν τοῦ μυρεψοῦ;'
-

Θ

- 9 1 X 'Ἴδου ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμών
ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ·
2 πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν,
δεδιδραγμένοι πόλεμον·
3 ἀνὴρ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ
ἀπὸ θάμβους ἐν νυξί.
4 φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών
ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου.
5 τοὺς στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον
καὶ τὸ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρυσίον.
6 ἡ ἐπίβασις αὐτοῦ πορφύρα, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον,
ἀγάπη ἀπὸ θυγατέρων Ἱερουσαλήμ.
7 θυγατέρες Σιών, ἐξέλθετε
καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμών,
8 ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νυμφεύσεως αὐτοῦ
καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς εὐφροσύνης τῆς καρδίας αὐτοῦ.

I

- 10 1 Σ 'Ἴδου εἶ καλή, ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή·
οἱ ὀφθαλμοί σου περιστεροὶ ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου.
2 τὸ τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν,
αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.
3 οἱ ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων,
αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ,
4 αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι,
καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.
5 ὡς σπαρτίον κόκκινον τὰ χεῖλη σου,
καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία
6 ὡς λέπτυρον τῆς ῥόας τὸ μῆλόν σου
ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου.
7 ὡς πύργος Δαυΐδ ὁ τράχηλός σου
ὁ ᾧκοδομημένος εἰς θαλπιώθ·
8 χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτόν,
πᾶσαι αἱ βολίδες τῶν δυνατῶν.

- 3 X 'Ποιά εἶν' αὐτὴ ποὺ ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν ὑπαιθρο
 σὰν κολώνα καπνοῦ ἀρωματισμένη μὲ σμύρνα καὶ λίβανο
 ξέχρωρα ἀπ' ὅλα τοῦ μυροποιοῦ τὰ σκονάκια;'

Θ

- 9 1 X Νά τὸ φορεῖο τοῦ Σαλωμών·
 ἐξήντα ἀντρειωμένοι γύρω του οἱ πιὸ ἀντρειωμένοι τοῦ Ἰσραήλ·
 2 ὅλοι κρατοῦν σπαθί,
 δασκαλεμένοι στὸν πόλεμο·
 3 κάθε ἄντρας τὸ σπαθί του στὸ μηρό του,
 ἀτρόμητοι τὶς νύχτες.
 4 φορεῖο γιὰ λόγου του ἔκανε ὁ Σαλωμών ὁ βασιλιάς
 ἀπὸ δέντρα τοῦ Λιβάνου.
 5 ἀσημένιους τοὺς ἔκανε τοὺς στύλους του
 καὶ τὸ θρόνο του ἀπὸ χρυσάφι.
 6 ἢ στρωσι τοῦ πορφύρα, τὸ μέσα του στρωμένο μὲ πετράδια,
 πιὸ λαχταριστὸ κι ἀπὸ τὰ κορίτσια τῆς Ἱερουσαλήμ.
 7 κορίτσια τῆς Σιών, ἐβγάτε
 καὶ ἰδέτε τὸ βασιλιᾶ Σαλωμών,
 8 μὲ τί στεφάνι τὸν στεφάνωσε ἡ μάνα του
 τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου του,
 τὴν ἡμέρα τῆς εὐφροσύνης τῆς καρδιάς του.

I

- 10 1 Σ Τί ὁμορφη ποὺ εἶσαι, ταίρι μου! τί ὁμορφη ποὺ εἶσαι!
 τὰ μάτια σου περιστέρια ἔξω ἀπὸ τὴν καλύπτρα σου.
 2 τὰ μαλλιά σου σὰν κοπάδι ἀπὸ γίδες
 ποὺ ξεπροβάλλουν στὶς πλαγιὲς τοῦ Γαλαάδ.
 3 τὰ δόντια σου σὰν κοπάδι ἀπὸ κουρεμένες προβατίνες,
 ποὺ μία μία ξεπηδοῦν ἀπὸ τὸ λουτρό τους,
 4 ὅλες μὲ δίδυμα,
 καὶ στέρφα δὲν ὑπάρχει ἀνάμεσά τους.
 5 τὰ χεῖλη σου σὰν κόκκινο σειρήτι,
 καὶ ἡ λαλιά σου λαλιά κοπέλλας στὸν καιρὸ της.
 6 σὰν τὸ φλούδι τοῦ ῥοδιοῦ τὸ μάγουλό σου
 ξεπροβάλλει ἀπὸ τὴν καλύπτρα σου.
 7 σὰν πύργος τοῦ Δαυῖδ ὁ τράχηλός σου
 ὁ κτισμένος γιὰ ὄπλοστάσιο·
 8 χίλιες ἀσπίδες κρέμονται ἐπάνω του
 κι ὅλα τῶν ἀντρειωμένων τὰ βέλη.

- 9 οἱ δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος
οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις.
10 ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα
καὶ κινήθωσιν αἱ σκιαί,
11 πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς Σμύρνης
καὶ πρὸς τὸν Βουνὸν τοῦ Λιβάνου.

Κ

- 11 1 Σ Ὅλη καλὴ εἶ, ἡ πλησίον μου,
καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.
2 δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου, <ἀδελφή μου> νύμφη,
δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου.
3 ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπ' ἀρχῆς Πίστεως,
ἀπὸ κεφαλῆς Ἑρμών,
4 ἀπὸ Μανδρῶν Λεόντων, ἀπὸ Ὁρέων Παρδάλεων.
5 ἔκαρδίωσας ἡμᾶς, ἀδελφή μου νύμφη, ἔκαρδίωσας ἡμᾶς
ἐνὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου.
6 τί ἐκαλλιώθησαν οἱ μαστοὶ σου, ἀδελφή μου νύμφη,
τί ἐκαλλιώθησαν οἱ μαστοὶ σου ἀπὸ οἴνου,
7 καὶ ἡ ὄσμῃ τῶν ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα!
8 κηρίον ἀποστάζουσι τὰ χεῖλη σου, <ἀδελφή μου> νύμφη,
μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου,
9 καὶ ἡ ὄσμῃ τῶν ἱματίων σου ὡς ὄσμῃ τοῦ Λιβάνου.

Λ

- 12 1 Σ Κήπος κεκλεισμένος, ἀδελφή μου νύμφη,
κήπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.
2 αἱ ἀποστολαὶ σου παράδεισοι ῥοῶν
μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων.
3 κύπροι μετὰ νάρδων, νάρδος καὶ κρόκος,
κάλαμος καὶ κιννάμωμον μετὰ πάντων τῶν ξύλων τοῦ Λιβάνου,
4 σμύρνα καὶ ἀλόη μετὰ πάντων τῶν πρώτων μύρων.
5 πηγὴ κήπου, φρέαρ ὕδατος ζῶντος
καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου.
6 Ν Ἐξεγέρθητι, βορρᾶ, καὶ ἔρχου, νότε·
διάπνευσον τὸν κήπὸν μου καὶ ῥευσάτωσαν τὰ ἀρώματά μου.
7 καταβήτω ὁ ἀδελφιδός μου εἰς τὸν κήπον αὐτοῦ
καὶ φηγάτω τῶν καρπῶν τῶν ἀκροδρύων αὐτοῦ.
8 Σ Εἰσῆλθον εἰς κήπὸν μου, ἀδελφή μου νύμφη,
ἐτρύγησα τὴν σμύρναν μου μετὰ τῶν ἀρωμάτων μου,

- 9 τὰ δυὸ βυζιά σου σὰ δυὸ δίδυμα μικρὰ τῆς ζαρκάδας
 πὺν βόσκουν μὲς στ' ἀγριολούλουδα.
 μέχρι νὰ ἐξαντληθῇ ἡ μέρα
 10 καὶ νὰ σβήσουν οἱ σκιές,
 ἐγὼ θὰ τρέχω κατὰ πάνω στὸ Ὅρος τῆς Σμύρνας
 11 καὶ κατὰ πάνω στὸ Βουνὸ τοῦ Λιβάνου.

Κ

- 11 1 Σ Σ' ὅλα εἶσαι καλλονή, ταίρι μου
 καὶ ψεγάδι δὲν ὑπάρχει ἐπάνω σου.
 2 ἔλα ἀπὸ τὸ Λίβανο, ἀγαπημένη μου,
 ἔλα ἀπὸ τὸ Λίβανο.
 3 θάρθῃς καὶ θὰ περάσῃς ἀπὸ τὴν κορφή τῆς Πίστεως,
 ἀπὸ τὴν κορφή τοῦ Ἑρμών,
 4 ἀπὸ τὶς Φωλιές τῶν Λεόντων, ἀπὸ τὰ Βουνὰ τῶν Παροδάλεων.
 5 μοῦ ξεσήκωσες καρδιοχτύπι, ἀγαπημένη μου, μοῦ ξεσήκωσες
 καρδιοχτύπι
 μὲ μιὰ ματιὰ σου, μὲ μιὰ πὺν εἶδα τὸ φιλντισένιο σου λαιμό.
 6 πόσο πιὸ ὁμορφα εἶναι τὰ βυζιά σου, ἀγαπημένη μου,
 πόσο πιὸ ὁμορφα εἶναι τὰ βυζιά σου ἀπὸ τὸ κρασί,
 7 καὶ ἡ μοσχοβολιὰ τῶν ῥούχων σου πάνω ἀπ' ὅλα τ' ἀρώματα!
 8 κηρήθρα στάζουν τὰ χεῖλη σου, ἀγαπημένη μου,
 μέλι καὶ γάλα κάτω ἀπὸ τὴ γλώσσα σου,
 9 καὶ ἡ μοσχοβολιὰ τῶν ῥούχων σου σὰ μοσχοβολιὰ τοῦ Λιβάνου.

Λ

- 12 1 Σ Κῆπε κλειδωμένη, ἀγαπημένη μου,
 κῆπε κλειδωμένη, πηγὰδι σφραγισμένο.
 2 τὰ βλαστήματά σου παράδεισος ἀπὸ ῥοδιές
 γεμάτες καρποὺς στὰ κλωνάρια.
 3 κύπροι μαζί καὶ νάρδα, νάρδος καὶ κρόκος,
 μοσχοκάλαμο καὶ καννέλλα μαζί κι ὅλα τὰ φυτὰ τοῦ Λιβάνου,
 4 σμύρνα καὶ ἀλόη μαζί κι ὅλα τὰ πρῶτα μύρα.
 5 πηγὰδι τοῦ κήπου καὶ πηγαδάκι μὲ νερὸ δροσερό,
 πὺν κελαρύζει κατηφορίζοντας ἀπὸ τὸ Λίβανο.
 6 Ν Ξεσηκώσου, βοριά, καὶ ἔρχου, νότε·
 φύσα μέσα ἀπὸ τὸν κῆπο μου, νὰ ξεχυθοῦν τ' ἀρώματά μου·
 7 κατέβα, ἀγαπημένη μου, στὸν κῆπο σου
 καὶ φάγε τοὺς καρποὺς σου.
 8 Σ Ἀγάπη μου, μπαίνω στὸν κῆπο μου,
 τρυγῶ τὴ σμύρνα μου μαζί καὶ τ' ἀρώματά μου,

- 9 ἔφαγον τὸν ἄρτον μου μετὰ τοῦ μέλιτός μου,
 ἔπιον τὸν οἶνόν μου μετὰ τοῦ γάλακτός μου.
 10 φάγετε, οἱ πλησίον, καὶ πείτε,
 καὶ μεθύσθητε, ἀδελφοί.

Μ

- 13** 1 Ν Ἐγὼ καθεύδω καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ
 φωνὴ τοῦ ἀδελφιδοῦ μου! κρούει τὴν θύραν!
 2 Σ Ἄνοιξόν μοι, ἀδελφή μου, ἢ πλησίον μου,
 περιστερά μου, τελεία μου,
 3 ὅτι ἡ κεφαλή μου ἐπλήσθη δρόσου
 καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός.
 4 Ν Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν;
 ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς;
 5 ὁ ἀδελφιδός μου ἀπέστειλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς,
 καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν.
 6 ἀνέστην ἐγὼ ἀνοιῖσαι τῷ ἀδελφιδῷ μου,
 αἱ χεῖρές μου ἕσταξαν σμύρναν,
 7 οἱ δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη
 ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ κλείθρου.
 8 ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου,
 ὁ ἀδελφιδός μου παρῆλθεν.

Ν

- 14** 1 Ν Ἡ ψυχὴ μου ἐξῆλθεν ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.
 2 ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν,
 ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου.

 3 εὔρόν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει,
 ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με.
 4 ἦραν τὸ θέριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ
 οἱ φύλακες τῶν τειχῶν.
 5 ὥρμισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ,
 ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ
 6 ἐὰν εὔρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ;
 ὅτι Ἐτερωμένη ἀγάπης ἐγώ'.

Ξ

- 15** 1 Χ Τί ὁ ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ,
 ἢ καλὴ ἐν γυναιξί;

- 9 τρώω τὸ ψωμί μου μαζί και τὸ μέλι μου,
 πίνω τὸ κρασί μου μαζί και τὸ γάλα μου.
 10 Σύντροφοί μου, φάτε, πιήτε,
 και μπρατίμια μου, μεθύστε.

Μ

- 13** 1 Ν Ἐγὼ πλαγιάζω, μὰ τὸ μυαλό μου ξαγρυπνᾷ
 ἢ φωνὴ τοῦ ἀγαπημένου μου! χτυπάει τὴν πόρτα!
 2 Σ Ἄνοιξέ μου, ἀγάπη μου, ταίρι μου,
 περιστέρα μου, τελεία μου,
 3 γιὰτὶ ἢ κεφαλὴ μου γέμισε δροσιὰ
 και τὰ μαλλιά μου σταλαγματιές τῆς νύχτας.
 4 Ν Ξεντύθηκα τὸ χιτῶνα μου, πῶς νὰ τὸν φορέσω;
 ἔνιψα τὰ πόδια μου, πῶς νὰ τὰ λερώσω;
 5 βάζει ὁ ἀγαπημένος μου τὸ χέρι του ἀπὸ τὴν τρυῖπα,
 και τὰ σωθικά μου ἀναστατώνονται γι' αὐτόν.
 6 σηκώνομαι κι ἀνοίγω στὸν ἀγαπημένο μου,
 τὰ χέρια μου στάζουν σμύρνα,
 7 τὰ δάχτυλά μου σμύρνας ἀνθὸ
 πάνω στῆς κλειδωνιάς τὰ χερούλια·
 8 ἀνοίγω ἐγὼ στὸν ἀγαπημένο μου,
 κι ὁ ἀγαπημένος μου περνάει μέσα.

Ν

- 14** 1 Ν Ἄκουσα νὰ λέν γι' αὐτόν και βγήκε ἡ ψυχὴ μου.
 2 τὸν ἀναζήτησα και δὲν τὸν βρῆκα,
 τὸν φώναξα και δὲν μὲ ἄκουσε.

 3 μὲ βρῆκαν οἱ φύλακες ποὺ περιπολοῦν στὴν πόλι,
 μὲ χτύπησαν, μὲ κατασκότωσαν·
 4 μοῦ πῆραν ἀπὸ πάνω μου τὸ θέριστρό μου
 οἱ φύλακες τῶν κάστρων.
 5 σᾶς ἐξορκίζω, κορίτσια τῆς Ἱερουσαλήμ,
 στὰ βότανα και στ' ἀγρίμια τῆς ὑπαίθρου,
 6 ἂν βρῆτε τὸν ἀγαπημένο μου, τί μαντᾶτο θὰ τοῦ πᾶτε;
 ὅτι Ἐίμαι λαβωμένη ἀπὸ ἀγάπη·

Ξ

- 15** 1 Χ Σὲ τί ξεχωρίζει ὁ ἀγαπημένος σου ἀπὸ κάθε ἀγαπημένο,
 ὁμορφὴ κοπέλλα;

- 2 τί ὁ ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ,
 ὅτι οὕτως ὤρκισας ἡμᾶς;
- 3 N Ὁ ἀδελφιδός μου λευκός καὶ πυρρός,
 ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων.
- 4 ἢ κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον Τοπάς,
 οἱ βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται, μέλανες ὡς κόραξ.
- 5 οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων,
 λελουμένα ἐν γάλακτι, καθήμενα ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων.
- 6 αἱ σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φυταλιαὶ τοῦ ἀρώματος
 φύουσαι μυρεψικά.
- 7 τὰ χεῖλη αὐτοῦ κρίνα
 στάζοντα σμύρναν πλήρη.
- 8 αἱ χεῖρες αὐτοῦ τορευταί, χρυσαῖ,
 πεπληρωμένα Ἰακίμ.
- 9 ἡ κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον
 ἐπὶ λίθου σαπφίρου.
- 10 αἱ κνήμαι αὐτοῦ στῦλοι μαρμάρινοι
 τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσαῖ.
- 11 τὸ εἶδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος,
 ἐκλεκτός ὡς κέδροι.
- 12 ὁ φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ
 καὶ ὄλος ἐπιθυμία.
- 13 οὗτος ὁ ἀδελφιδός μου καὶ οὗτος ὁ πλησίον μου,
 θυγατέρες Ἰερουσαλήμ.

O

- 16 1 X Ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου,
 ἢ καλὴ ἐν γυναίξιν;
- 2 ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου,
 καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ;
- 3 N Ὁ ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς τὸν κήπον αὐτοῦ,
 εἰς τὰς φυταλιάς τοῦ ἀρώματος,
- 4 ποιμαίνει ἐν κήποις
 καὶ συλλέγει κρίνα.
- 5 ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ὁ ἀδελφιδός μου ἐμοί,
 ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρήναις.
- 6 Σ Καλὴ εἶ, ἢ πλησίον μου, ὡς Εὐδοκία,
 ὡραία ὡς Ἰερουσαλήμ, θάμβος ὡς αἱ Τεταγμένα.
- 7 ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀπ' ἐναντίον μου,
 ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με.

- 2 σὲ τί ξεχωρίζει ὁ ἀγαπημένος σου ἀπὸ κάθε ἀγαπημένο,
καὶ μᾶς ἔδεσες μὲ τέτοιον ὄρκου;
- 3 Ν Ὁ ἀγαπημένος μου εἶναι ἄσπρος καὶ ῥοδοκόκκινος,
ξεχωρίζει ἀπὸ μυριάδες.
- 4 ἢ κεφαλὴ του χρυσάφι τῆς Τοπάς,
τὰ μαλλιά του ἔλατοκλώναρα, μαῦρα σὰν τὸ κοράκι.
- 5 τὰ μάτια του σὰν περιστέρια πάνω σὲ σιντριβάνια μὲ νερά,
λουσμένα στὸ γάλα, καθισμένα σὲ σιντριβάνια μὲ νερά.
- 6 τὰ μάγουλά του σὰν πρασιᾶς ἀρωματικῶν λουλουδιῶν
ποὺ εἶναι κατάφυτες μὲ μυρωδικά.
- 7 τὰ χεῖλη του ἀγριολούλουδα
ποὺ στάζουν σμύρνας ἀνθό.
- 8 τὰ χέρια του τορνευτά, χρυσᾶ,
σκέτα χρυσάφι Θαρσίς.
- 9 ἢ μέση του κουτὶ στρογγυλὸ καὶ φιλντισένιο
ἐπάνω σὲ ῥουμπινιοῦ πετράδι.
- 10 οἱ κνήμες του στῦλοι μαρμάρινοι
θεμελιωμένοι ἐπάνω σὲ βάσεις χρυσές.
- 11 ἢ θωριά του σὰν τὸ Λίβανο,
διαλεχτὸς σὰν τοὺς κέδρους.
- 12 τὸ στόμα του γλύκες,
κι ὀλόκληρος μιὰ λαχτάρα.
- 13 αὐτὸς εἶν' ὁ ἀγαπημένος μου κι αὐτὸς τὸ ταίρι μου,
κορίτσια τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ο

- 16 1 Χ Ποῦ πῆγε ὁ ἀγαπημένος σου,
ὄμορφη κοπέλλα;
- 2 κατὰ ποῦ στήλωσε τὸ μάτι του ὁ ἀγαπημένος σου,
καὶ θὰ τὸν ἀναζητήσουμε μαζί σου;
- 3 Ν Ὁ ἀγαπημένος μου κατέβηκε στὸν κῆπο του,
στὶς πρασιᾶς τῶν ἀρωματικῶν λουλουδιῶν,
- 4 νὰ βόσκη στοὺς κήπους
καὶ νὰ μαζεύῃ λουλούδια.
- 5 ἐγὼ στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἀγαπημένου μου κι ὁ ἀγαπημένος μου
στὴν ἀγκαλιὰ μου,
ὁ βοσκὸς ποὺ βόσκει στ' ἀγριολούλουδα.
- 6 Σ Εἶσαι ὄμορφη, ταίρι μου, σὰν τὴν Εὐδοκία,
ὠραία σὰν τὴν Ἱερουσαλήμ, θάμπωμα σὰν τὸ Γαλαξία.
- 7 ἀπόστρεψε τὰ μάτια σου ἀπ' ἀντίκρου μου,
γιατὶ αὐτὰ μοῦ ὄρθωσαν τὶς φτεροῦγες.

Π

- 17 1 Σ Ἐξήκοντά εἰσι βασιλίσσαι καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαὶ
καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
2 μία ἔστιν ἢ περιστερά μου, ἢ τελεία μου,
μία ἔστι τῇ μητρὶ αὐτῆς,
ἐκλεκτὴ ἔστι τῇ τεκούσῃ αὐτήν.
3 εἶδον αὐτὴν αἰ θυγατέρες,
καὶ μακαριοῦσιν αὐτήν,
4 βασιλίσσαι καὶ γε παλλακαί,
καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν.
5 X Ἔτις αὐτὴ ἢ ἐκκύπτουσα ὡς ὁ Ὁρθρος,
καλὴ ὡς ἡ Σελήνη,
ἐκλεκτὴ ὡς ὁ Ἥλιος,
θάμβος ὡς αἰ Τεταγμένοι;·
6 Σ Εἰς κῆπον καρύας κατέβην,
ἰδεῖν ἐν τοῖς γενήμασι τοῦ χειμάρρου,
7 ἰδεῖν εἰ ἦνθησεν ἢ ἄμπελος,
ἦνθησαν αἰ ῥόοι.
8 N Ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί.

ΠΙ

- 18 1 X Οὐκ ἔγνω ἢ ψυχὴ μου,
ἔθετό με ἄρματα ἀμιναδάβ.
2 X Ἐπίστρεφε! Ἐπίστρεφε! ἢ Σουλαμίτις!
Ἐπίστρεφε! Ἐπίστρεφε! Καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί!
3 X Τί ὄψεσθε ἐν τῇ Σουλαμίτιδι,
οἱ ἐρχόμενοι ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν;
4 X Τί ὠραιώθησαν τὰ διαβήματά σου ἐν τοῖς ὑποδήμασί σου,
θύγατερ ναδάβ!
5 οἱ ῥυθμοὶ τῶν μηρῶν σου ὅμοιοι ὀρμίσκοις,
ἔργον χειρῶν τεχνίτου.
6 ὁ ὀμφαλός σου ὡς κρατὴρ τορευτὸς
μὴ ὑστερούμενος κρᾶμα.
7 ἢ κοιλία σου θημωνιὰ σίτου
πεφραγμένη ἐν κρίνοις.
8 οἱ δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος
< οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις > .
9 ὁ τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος.

Π

- 17 1 Σ Ἔχω ἑξήντα βασίλισσες κι ὀγδόντα παλλακὲς
καὶ παρθένες ποὺ μετρημὸ δὲν ἔχουν·
2 μίᾱ εἶναι ἢ περιστέρα μου, ἢ τελείᾱ μου,
μῖᾱ τὴν ἔχει ἢ μάννα της,
διαλεχτὴ τὴν ἔχει ἐκεῖνη ποὺ τὴ γέννησε.
3 τὴν εἶδαν οἱ μνηστῆς
καὶ τὴ μακάρισαν,
4 οἱ βασίλισσες καὶ φυσικὰ οἱ παλλακὲς
καὶ τὴν τραγούδησαν.
5 X Ἐποῖα εἶν' αὐτὴ ποὺ ξεπροβάλλει σὰν τὸν Αὐγερινό,
ὄμορφη σὰν τὸ Φεγγάρι,
ὑπέροχη σὰν τὸν Ἥλιο,
θάμπωμα σὰν τὸ Γαλαξία;·
6 Σ Κατεβαίνω στὸν κῆπο μὲ τὶς μοσχοκαρυδιές,
νὰ δῶ τοῦ χειμάρρου τὰ γενήματα,
7 νὰ δῶ ἂν ἀνθῆσε ἡ κληματαριά,
ἂν λουλούδιασαν οἱ ῥοδιές.
8 N Ἐκεῖ θὰ σοῦ δώσω τὰ βυζιά μου.

ΠΙ

- 18 1 X Δὲν τῶχε γι' ἄπρεπο ἡ ψυχὴ μου,
μ' ἔκανε ἄρμα στραταρχικό.
2 X Γύρνα κατὰ δῶ! Γύρνα κατὰ δῶ! Σουλαμίτισσα!
Γύρνα κατὰ δῶ! Γύρνα κατὰ δῶ! Νὰ σὲ δοῦμε!
3 X Τί νὰ δῆτε τὴ Σουλαμίτισσα,
σεῖς ποὺ συγκλίνετε σὰν τὶς φάλαγγες τῶν παρατάξεων;
4 X Τί ὄμορφα ποῦναι τὰ πέλματά σου μέσα στὰ πέδιλά σου,
ἀγαπημένη τοῦ ἡγεμόνα!
5 τὰ καμπυλόγραμμα μποῦτια σου μοιάζουν μὲ φιλντισένιες χάντρες,
ἔργο χειρῶν τεχνίτου.
6 ὁ ἀφαλὸς σου κρατήρας σκαλιστὸς
ὄχι χωρὶς κρασί.
7 ἡ κοιλιά σου θημωνιά σιταριοῦ
περιφραγμένη μ' ἀγριολούλουδα.
8 τὰ δυὸ βυζιά σου σὰ δυὸ δίδυμα μικρὰ τῆς ζαρκάδας
< ποὺ βόσκουν μὲς στ' ἀγριολούλουδα >.
9 ὁ τράχηλός σου σὰ φιλντισένιος πύργος.

- 10 οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβῶν,
ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν.
11 ὁ μυκτῆρ σου ὡς ὁ πύργος τοῦ Λιβάνου
σκοπεύων τὸ πρόσωπον Δαμασκοῦ.
12 ἡ κεφαλὴ σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος,
καὶ τὸ πλόκιον τῆς κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα,
βασιλεὺς διαδεδεμένος ἐν παραδρομαῖς.

Ϛ

- 19** 1 Σ Τί ὠραιώθης καὶ τί ἠδύνθης,
ἀγάπη, ἐν ταῖς τρυφαῖς σου!
2 τοῦτο μέγεθός σου ὠμοιώθης τῷ φοίνικι
καὶ οἱ μαστοὶ σου τοῖς βότρυσιν.
3 εἶπα Ἄναβήσομαι ἐν τῷ φοίνικι,
κρατήσω τῶν ὕψεων αὐτοῦ,
4 καὶ ἔσονται δὴ οἱ μαστοὶ σου ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου
καὶ ἡ ὄσμη τῆς ῥινός σου ὡς μῆλα
5 καὶ ὁ λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθός,
6 Ν Πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύτητα,
Σ Ἰκανούμενος τοῖς χεῖλεσί μου καὶ τοῖς ὁδοῦσιν.
7 Ν Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου
καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ.
8 ἐλθέ, ἀδελφιδέ μου,
ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν·
9 αὐλισθῶμεν ἐν κόμαις,
ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελώνας·
10 ἴδωμεν εἰ ἦνθησεν ἡ ἀμπελος,
ἦνθησεν ὁ κυπρισμός,
ἦνθησαν αἱ ῥόαι.
11 ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί.

P

- 20** 1 Ν Οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὄσμη
καὶ ἐπὶ ταῖς θύραις ἡμῶν πάντα τὰ ἀκρόδρυα.
2 νέα πρὸς παλαιά, ὅσα ἔδωκέ μοι ἡ μήτηρ μου,
ἀδελφιδέ μου, ἐτήρησά σοι.
3 τίς δώη σε, ἀδελφιδέ μου,
θηλάζοντα μαστοὺς μητρὸς μου;
4 εὐροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε,
καὶ γε οὐκ ἐξουδενώσουσί με.

- 10 τὰ μάτια σου σὰν τὶς λίμνες στὴν Ἑσεβών,
στὶς πύλες τῆς ἀγαπημένης πολλῶν.
11 ἢ μύτη σου σὰν τὸν πύργο τοῦ Λιβάνου
ποὺ ἀγναντεύει κατὰ τὴ Δαμασκό.
12 ἢ κεφαλὴ σου ἐπάνω σου σὰν Κάρμηλος
κι ὁ κότσος τῆς κεφαλῆς σου σὰν κογχύλι πορφύρας,
βασιλιᾶς ἐστεμμένος σ' ἐπίσημες ἐμφανίσεις.

Φ

- 19** 1 Σ Πόσο εἶσαι ὁμορφη καὶ πόσο γλυκειά,
ἀγάπη μου, στὴν ἀπόλαυσί σου!
2 νὰ τί εἶναι ἡ κορμοστασιά σου· μοιάζεις μὲ τὴ φοινικιά
καὶ τὰ βυζιά σου μὲ τὰ σταφύλια της.
3 εἶπα· Ὁ· ἀνεβῶ τὴ φοινικιά,
θὰ γραπῶσω τὰ ὕψη της,
4 καὶ τότε τὰ βυζιά σου θὰ γίνουν σὰν τ' ἀμπέλινα σταφύλια
καὶ ἡ μοσχοβολιὰ τοῦ χνώτου σου σὰν τῶν κυδωνιῶν τὸ ἄρωμα,
5 καὶ τὸ στόμα σου σὰν τὸ κρασί τὸ καλό,
6 Ν Ποὺ τοῦρχεται τοῦ ἀγαπημένου μου σκέτη ἀπόλαυσι,
Σ Εὐχάριστο στὰ χεῖλη μου καὶ στὰ δόντια μου.
7 Ν Ἐγὼ στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἀγαπημένου μου
κι ἐπάνω μου ἢ τρυφερῇ ματιὰ του.
8 ἔλα, ἀγαπημένε μου,
νὰ βγοῦμε στὴν ἐξοχή·
9 νὰ πλαγιάσουμε στὰ χωριά,
νὰ ξημερωθοῦμε στ' ἀμπέλια·
10 νὰ δοῦμε ἂν ἄνησε ἡ κληματαριά,
ἂν ἀνθοβόλησε τὸ ἀνθοστάφυλο,
ἂν λουλούδιασαν οἱ ῥοδιές.
11 ἐκεῖ θὰ σοῦ δώσω τὰ βυζιά μου.

Ρ

- 20** 1 Ν Στὴν πόρτα μου μοσχοβόλησαν οἱ μανδραγόρες
κι ὅλα τὰ καρποφόρα δέντρα.
2 καινούργια καὶ παλιά, ὅσα μοῦ ἔδωσε ἡ μάνα μου,
ἀγαπημένε μου, τὰ φύλαξα γιὰ σένα.
3 ἄχ, ποιός θὰ σὲ κάνη, ἀγαπημένε μου,
γιὰ τῆς μάνας μου;
4 ἂν σὲ βρῶ ἔξω, θὰ σὲ φιλήσω,
καὶ σίγουρα δὲν θὰ μὲ μουντζώσουν.

- 5 περιλήψομαί σε, εισάξω σε εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς μου
καὶ εἰς τὸ ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με.
6 ποτιῶ σε ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ,
ἀπὸ τοῦ νάματος τῶν ῥοῶν μου.
7 ἢ εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου
καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με.

Σ

- 21 1 Σ Ὁρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ,
ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ,
2 ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην,
ἕως ἂν θελήσῃ.
3 X Ἔτις αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη,
ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς;'.
4 Σ Ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε'
ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ σου,
ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ τεκοῦσά σε.
.....

Τ

- 22
1 N Θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου,
ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου'
2 ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἡ ἀγάπη,
σκληρὸς ὡς ἄδης ὁ ζῆλος.
3 τὰ περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρός,
ἄνθρακες πυρὸς αἱ φλόγες αὐτῆς.
4 ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην,
καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν.
5 ἐὰν δῶ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ,
ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν.

ΠΑΡΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

- A ἀδελφοὶ νεάνιδος
N νεᾶνις
Σ Σαλωμών
X χοροί

- 5 θὰ σὲ πάρω, θὰ σὲ βάλω μέσα στὸ σπίτι τῆς μάννας μου
καὶ στὴν κρεβατοκάμαρα ἐκείνης ποὺ μ' ἐγκυμόνησε.
- 6 θὰ σὲ ποτίσω ἀπὸ τὸ κρασί τὸ μυρωμένο,
ἀπὸ τὸ χυμὸ τῶν ῥοδιῶν μου.
- 7 τ' ἀριστερό του χέρι κάτω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου
καὶ μὲ τὸ δεξί του μ' ἀγκαλιάζει.

Σ

- 21 1 Σ Σὰς ἐξορκίζω, κορίτσια τῆς Ἱερουσαλήμ,
στὰ βότανα καὶ στ' ἀγρίμα τῆς ὑπαίθρου,
2 μὴν ξυπνήστε καὶ σηκώστε τὴν ἀγάπη μου,
μέχρι ποὺ τῆς ἀρέσει.
- 3 Χ 'Ποιὰ εἶν' αὐτὴ ποὺ ἀνεβαίνει λουλουδιασμένη στ' ἄσπρα,
ποὺ στηρίζεται στὸ πλευρὸ τοῦ ἀγαπημένου της;'
- 4 Σ Μέσα στοῦ κυδωνιοῦ τὸ ἄρωμα σὲ ξυπνῶ
ἐκεῖ σὲ γέννησε ἡ μάννα σου,
ἐκεῖ σὲ γέννησε ἐκείνη ποὺ σὲ ἔκανε.
-

Τ

- 22
1 Ν Βάλε με σὰ σφραγίδα ἐπάνω στὴν καρδιά σου,
σὰ σφραγίδα τατουάζ στὸ μπράτσο σου ἐπάνω
2 γιὰτὶ ἡ ἀγάπη εἶναι κραταιὴ σὰν τὸ θάνατο,
ἡ ζήλεια σκληρὴ σὰν τὸν ἄδη.
- 3 οἱ φτεροῦγες τῆς φτεροῦγες πύρινες,
κάρβουνα πυρακτωμένα οἱ φλόγινες γλῶσσες τῆς.
- 4 μεγάλη κατεβασιὰ νεροῦ δὲν μπορεῖ νὰ σβήσῃ τὴν ἀγάπη,
καὶ ποταμοὶ δὲν τὴν πνίγουν στὴν πλημμύρα.
- 5 ὅλο τὸ βιό του νὰ δώσῃ ἓνας ἄντρας γι' ἀντάλλαγμα τῆς ἀγάπης,
θὰ τὸν μουντζώσουν ἓνα μούντζωμα γερό.

ΠΑΡΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

- Α ἀδελφοὶ νεάνιδος
Ν νεᾶνις
Σ Σαλωμών
Χ χοροὶ

Δρος Κωνσταντίνου Σιαμάκη

ΑΣΜΑ

Κείμενον καὶ Μετάφρασις

© Κωνσταντῖνος Σιαμάκης

ISBN 978-960-7127-51-8

Θεσσαλονίκη 2021

www.philologus.gr

